

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 494/2012-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom doc. JUDr. B. F., PhD., B., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv zaručených v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Poprad v exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 18 Er 298/2011 (sp. zn. Rvp 11777/2012), sp. zn. 18 Er 337/2011 (sp. zn. Rvp 11782/2012), sp. zn. 18 Er 501/2011 (sp. zn. Rvp 11784/2012), sp. zn. 16 Er 516/2011 (sp. zn. Rvp 11788/2012), sp. zn. 16 Er 500/2011 (sp. zn. Rvp 11789/2012), sp. zn. 18 Er 500/2011 (sp. zn. Rvp 11806/2012), 16 Er 401/2011 (sp. zn. Rvp 11807/2012), sp. zn. 18 Er 476/2011 (sp. zn. Rvp 11812/2012), sp. zn. 16 Er 494/2011 (sp. zn. Rvp 11820/2012), sp. zn. 16 Er 535/2011 (sp. zn. Rvp 11821/2012), sp. zn. 16 Er 523/2011 (sp. zn. Rvp 11825/2012), sp. zn. 16 Er 501/2011 (sp. zn. Rvp 11830/2012), sp. zn. 16 Er 530/2011 (sp. zn. Rvp 11831/2012) a sp. zn. 18 Er 496/2011 (sp. zn. Rvp 11839/2012) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 11777/2012, sp. zn. Rvp 11782/2012, sp. zn. Rvp 11784/2012, sp. zn. Rvp 11788/2012, sp. zn. Rvp 11789/2012, sp. zn. Rvp 11806/2012, sp. zn. Rvp 11807/2012, sp. zn. Rvp 11812/2012, sp. zn. Rvp 11820/2012, sp. zn. Rvp 11821/2012, sp. zn. Rvp 11825/2012, sp. zn. Rvp 11830/2012, sp. zn. Rvp 11831/2012 a sp. zn. Rvp 11839/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 11777/2012.

2. Sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. augusta 2012 doručených 14 sťažností spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv zaručených v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a v čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 18 Er 298/2011 (sp. zn. Rvp 11777/2012), sp. zn. 18 Er 337/2011 (sp. zn. Rvp 11782/2012), sp. zn. 18 Er 501/2011 (sp. zn. Rvp 11784/2012), sp. zn. 16 Er 516/2011 (sp. zn. Rvp 11788/2012), sp. zn. 16 Er 500/2011 (sp. zn. Rvp 11789/2012), sp. zn. 18 Er 500/2011 (sp. zn. Rvp 11806/2012), 16 Er 401/2011 (sp. zn. Rvp 11807/2012), sp. zn. 18 Er 476/2011 (sp. zn. Rvp 11812/2012), sp. zn. 16 Er 494/2011 (sp. zn. Rvp 11820/2012), sp. zn. 16 Er 535/2011 (sp. zn. Rvp 11821/2012), sp. zn. 16 Er 523/2011 (sp. zn. Rvp 11825/2012), sp. zn. 16 Er 501/2011 (sp. zn. Rvp 11830/2012), sp. zn. 16 Er 530/2011 (sp. zn. Rvp 11831/2012) a sp. zn. 18 Er 496/2011 (sp. zn. Rvp 11839/2012).

Sťažovateľka v sťažnostiach uviedla, že v ňou označených exekučných konaniach okresný súd porušil jej základné právo a právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v dôsledku toho aj jej základné právo na spravodlivé súdne konanie, ktorého jedným z atribútov je aj právo na prerokovanie veci v primeranej lehote, ďalej podľa sťažovateľky laxným, resp. pomalým postupom okresného súdu malo dôjsť aj k porušeniu jej základného práva a práva na ochranu vlastníctva a napokon okresný súd mal porušiť aj všeobecný zákaz diskriminácie.

Inkriminovaným sťažovateľkou napádaným postupom, ktorým mali byť porušené ňou označené základné práva a práva, je postup okresného súdu, ktorý podľa jej tvrdení od podania žiadostí ňou zvoleným súdnym exekútorom o udelenie poverení na vykonanie exekúcií v prospech sťažovateľky ako oprávnenej z exekúcií o týchto žiadostiach „... do dňa spísania tejto sťažnosti nerozhodol...“, pričom sťažovateľka v sťažnostiach tiež uviedla, „... že v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpi až po veľmi dlhej dobe“.

Zo sťažností vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 298/2011 (sp. zn. Rvp 11777/2012) mala byť žiadosť u udelenie poverenia podaná 17. mája 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 337/2011 (sp. zn. Rvp 11782/2012) 6. júna 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 501/2011 (sp. zn. Rvp 11784/2012) 9. augusta 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 516/2011 (sp. zn. Rvp 11788/2012) 15. augusta 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 500/2011 (sp. zn. Rvp 11789/2012) 11. augusta 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 500/2011 (sp. zn. Rvp 11806/2012) 11. augusta 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 401/2011 (sp. zn. Rvp 11807/2012) 27. júna 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 476/2011 (sp. zn. Rvp 11812/2012) 26. júla 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 494/2011 (sp. zn. Rvp 11820/2012) 8. augusta 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 535/2011 (sp. zn. Rvp 11821/2012) 30. augusta 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 523/2011 (sp. zn. Rvp 11825/2012) 19. augusta 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 501/2011 (sp. zn. Rvp 11830/2012) 9. augusta 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Er 530/2011 (sp. zn. Rvp 11831/2012) 30. augusta 2011 a v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Er 496/2011 (sp. zn. Rvp 11839/2012) 8. augusta 2011.

V sťažnostiach podaných ústavnému súdu sťažovateľka tiež poukázala na skutočnosť, že okresný súd v napádaných exekučných konaniach neprijal adekvátne opatrenia na urýchlené konanie vo veci žiadostí ňou zvoleného súdneho exekútora na udelenie poverení na vykonanie tohto-ktorého exekučného konania, a to aj napriek skutočnosti, že sťažovateľka mala podľa svojich tvrdení podať 25. mája 2011 a 3. augusta 2012 predsedovi okresného súdu sťažnosti na prietahy vo všetkých 14 napádaných exekučných konaniach.

Sťažovateľka v sťažnostiach okrem iného uviedla:

„Porušovateľ, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou o rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe (legálne a ústavne súladným spôsobom), V tejto súvislosti sťažovateľ poukazuje na právnu úpravu procesného postupu exekučného súdu vo veci rozhodovania o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá definuje dobu určenú na prijatie rozhodnutia, pričom prekročenie tejto doby je nutné s ohľadom na ochranu ľudských práv a slobôd kvalifikovať ako porušenie zákona. ...

V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu! ...

Sťažovateľ má enormný záujem na vecnom posune v exekučnom konaní a preto rozhodnutie o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie opakovane urgoval. Porušovateľovi adresoval viacero listov so žiadosťou o informáciu o stave konania, resp. podnetov na preskúmanie zákonnosti postupu súdu (podania sa nachádzajú v súdnom spise exekučného súdu). Opísané aktivity však nenaplnili očakávania sťažovateľa, že dôjde k odstráneniu stagnácie a k uskutočneniu zákonom predvídaného postupu. Porušovateľ ostal vo veci nečinný. ...

K znižovaniu hodnoty majetku sťažovateľa (bonity pohľadávky) dochádza aj preto, že nečinnosť exekučného súdu utvrdzuje dlžníka (povinného) v tom, že sťažovateľovi zaplatiť nemusí, pretože ho autoritatívne k takémuto správaniu nemá kto prinútiť. Bez povšimnutia

nemôže ostať ani skutočnosť, že márnym plynutím času sa dlžníkovi (povinnému) vytvára priestor na to, aby zrealizoval úkony ktoré ho zbavia majetku postihnutel'ného exekúciou. Pohľadávku s'ťažovateľa tak nebude z čoho uspokojiť.“

Vzhľadom na uvedené tvrdenia sa s'ťažovateľka v s'ťažnostiach podaných ústavnému súdu domáha, aby ústavný súd po ich prijatí na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v každom z ňou napádaných exekučných konaní bolo porušené jej základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jej základné právo a právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tiež jej základné právo a právo na ochranu vlastníctva zaručené v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 dodatkového protokolu, a napokon, že došlo aj k porušeniu všeobecného zákazu diskriminácie zaručeného v čl. 12 ods. 2 ústavy a v čl. 14 dohovoru. V dôsledku uvedeného sa s'ťažovateľka domáhala, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu v jednotlivých ňou napádaných exekučných konaniach konať bez zbytočných priet'ahov, aby okresnému súdu zakázal pokračovať v diskriminácii s'ťažovateľky a aby s'ťažovateľke priznal primerané finančné zadosťučinenie, ktorého sumu s'ťažovateľka špecifikovala v rôznej výške v tom-ktorom exekučnom konaní, a tiež aby jej priznal úhradu trov konaní pred ústavným súdom.

II.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Aj keď zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, tak odvolávajúc sa na ustanovenie § 31a zákona o ústavnom súde možno aj v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane citované ustanovenie § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 11777/2012, sp. zn. Rvp 11782/2012, sp. zn. Rvp 11784/2012, sp. zn. Rvp 11788/2012, sp. zn. Rvp 11789/2012, sp. zn. Rvp 11806/2012, sp. zn. Rvp 11807/2012, sp. zn. Rvp 11812/2012, sp. zn. Rvp 11820/2012, sp. zn. Rvp 11821/2012, sp. zn. Rvp 11825/2012, sp. zn. Rvp 11830/2012, sp. zn. Rvp 11831/2012 a sp. zn. Rvp 11839/2012 a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd aplikujúc citované právne normy tak, že predmetné sťažnosti spojil do jedného spoločného konania, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažností je sťažovateľkou namietané porušenie základného práva a práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov garantovaných v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktoré sťažovateľka subsumuje aj pod základné právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorého jedným z atribútov je aj prerokovanie vecí v primeranej lehote bez prietáhov, pričom s porušením práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov sťažovateľka spája aj porušenie svojho základného práva a práva na ochranu vlastníctva zaručených v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 dodatkového protokolu a v konečnom dôsledku aj s porušením všeobecného zákazu diskriminácie zaručeného v čl. 12 ods. 2 ústavy a v čl. 14 dohovoru. K zbytočným prietahom postupom okresného súdu v sťažovateľkou napádaných exekučných konaniach pritom malo dôjsť v dôsledku toho, že okresný súd do podania sťažností ústavnému súdu nerozhodol o žiadostiach ňou zvoleného súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie dotknutých exekúcií.

Vzhľadom na uvedené tak predmetom tohto konania ústavného súdu bolo skúmanie opodstatnenosti tvrdení sťažovateľky o porušení jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v exekučných konaniach vedených pod sp. zn. 18 Er 298/2011 (sp. zn. Rvp 11777/2012), sp. zn. 18 Er 337/2011 (sp. zn. Rvp 11782/2012), sp. zn. 18 Er 501/2011 (sp. zn. Rvp 11784/2012), sp. zn. 16 Er 516/2011 (sp. zn. Rvp 11788/2012), sp. zn. 16 Er 500/2011 (sp. zn. Rvp 11789/2012), sp. zn. 18 Er 500/2011 (sp. zn. Rvp 11806/2012), 16 Er 401/2011 (sp. zn. Rvp 11807/2012), sp. zn. 18 Er 476/2011 (sp. zn. Rvp 11812/2012), sp. zn. 16 Er 494/2011 (sp. zn. Rvp 11820/2012), sp. zn. 16 Er 535/2011 (sp. zn. Rvp 11821/2012), sp. zn. 16 Er 523/2011 (sp. zn. Rvp 11825/2012), sp. zn. 16 Er 501/2011 (sp. zn. Rvp 11830/2012), sp. zn. 16 Er 530/2011 (sp. zn. Rvp 11831/2012) a sp. zn. 18 Er 496/2011 (sp. zn. Rvp 11839/2012).

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva

k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie vecí v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa zistenia ústavného súdu vykonaného v rámci predbežného prerokovania sťažností sa tvrdenia sťažovateľky o podaní sťažností predsedovi okresného súdu na prietahy v dotknutých exekučných konaniach, ktoré mala sťažovateľka podať 25. mája 2011 alebo 3. augusta 2012, nezakladajú na pravde. Z informácií poskytnutých okresným súdom vo všetkých 14 napádaných exekučných konaniach sťažovateľka podala predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy 20. marca 2012, pričom všetky tieto sťažnosti predseda okresného súdu vyhodnotil ako čiastočne dôvodné a z tohto dôvodu okresný súd následne prijal vhodné opatrenia na zjednanie nápravy.

Po podaní sťažností (20. marca 2012) predsedovi okresného súdu na prietahy v napádaných exekučných konaniach okresný súd uzneseniami z 13. apríla 2012 rozhodol vo všetkých 14 prípadoch o čiastočnom zamietnutí žiadostí o udelenie poverení na vykonanie exekučných konaní a následne po ich doručení účastníkom konania a nadobudnutí právoplatnosti okresný súd vo všetkých týchto prípadoch uzneseniami zo 14. septembra 2012 vydal čo sa týka zvyšnej časti nárokov, súdnemu exekútorovi poverenia na vykonanie exekučných konaní.

Vzhľadom na uvedené je ústavný súd toho názoru, že sťažnosti sťažovateľky na prietahy v konaní adresované predsedovi okresného súdu v konečnom dôsledku splnili svoj účel a po ich podaní okresný súd konal vo veci bez zbytočných prietahov.

Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy vecí nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní [podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“)] je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorej predmetom je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, koná iba za predpokladu, že sťažovateľ preukáže, že využil označené právne prostriedky podľa zákona o súdoch (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), avšak ich využitím nedosiahol účinnú nápravu namietaného porušenia označených práv.

Podľa názoru ústavného súdu sa podanie sťažnosti na prietahy v konaní podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch zásadne považuje za účinný prostriedok ochrany základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov (napr. IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Účinnosť takého právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými prietahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných prietahov a ustanovuje za také prietahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona].

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že v tomto prípade využitie právneho prostriedku, na uplatnenie ktorého mala sťažovateľka právo (sťažnosť na prietahy v konaní) podľa zákona o súdoch, sa v okolnostiach posudzovaných vecí prejavilo ako účinný prostriedok nápravy (v danom prípade, keď okresný súd o žiadostiach o udelenie poverenia už rozhodol, by bolo bezpredmetné prikazovať mu, aby o nich urýchlene konal, pozn.). Okresný súd na predmetné sťažnosti adekvátne reagoval a prijal v primeranej lehote potrebné opatrenia.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd sťažnosti sťažovateľky už po ich predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnené (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže porušenie čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy, ako aj čl. 1 dodatkového protokolu, čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru sťažovateľka namietala v spojitosti s namietaným porušením čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, porušenie ktorých ústavný súd nezistil, bolo potrebné aj v tejto časti sťažnosti sťažovateľky odmietnuť ako zjavne neopodstatnené.

Vzhľadom na to, že sťažnosti boli odmietnuté ako celok a rozhodnutie o prikázaní okresnému súdu konať, ako aj rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia či úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto častiach sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2012